

[Per Møller.]

studieuegnede. Jeg tror, det er et vældigt tab, som både samfundet og enkelte mennesker lider, hvis de unge i for lang en tid får lov at gå og studere, skønt forskellige prøver ville kunne dokumentere, at de i virkeligheden er studieuegnede.

Dernæst vil jeg pege på behovet for en bedre studievejledning forud for studiets påbegyndelse og måske ikke mindst en bedre studierådgivning. Adskillige steder inden for universiteterne er det en urimelig mangelfuld vejledning, de studerende får, når de starter deres studium. Der er endog professorer, der ligesom sætter en hæder i at virre med hovedet og sige: det må I sandelig selv finde ud af. Og jeg tror ikke, at en mere effektiv studierådgivning ville gøre noget som helst indgreb i den frie studieform, der selvfølgelig er en værdi i sig selv; men en lidt blødere overgang fra skoletiden til universitetstiden ville formentlig kunne indskrænke mange af de ulykker, der sker ved fejl tilrettelæggelse fra studenternes side.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at disse tanker fra ministeriets side er sendt ud til de forskellige institutioner, som man så har anmodet om at komme med en vurdering og fremkomme med konkrete planer, og dér vil jeg gerne spørge ministeren, om han er indstillet på at sætte fart i dette arbejde. Jeg kan minde om, at allerede for mere end 2 år siden fremførte venstres ordfører under behandling af et af disse spørgsmål, hr. Axel Kristensen, nogle tanker. Han sagde dengang — det var den 24. marts 1966, det findes i Folketingstidende 1965-66, sp. 4444:

„Jeg vil derfor sige til den højtærede minister, at jeg tror, det er nødvendigt, at man gør universitetet klart, at nu må man have en afklaring af former for undervisning og mål, naturligvis under opretholdelse af, at det bliver en virkelig videnskabelig uddannelse. Og før man dermed har fået klaret, hvad der

skal til af pladser, kan man ikke i virkeligheden planlægge for den kommende tid, men det er altså nødvendigt, at disse ting klares nu.“

Jeg håber kort sagt, at den nuværende undervisningsminister vil vise mere iver efter at få fart på med dette arbejde, end den tidligere undervisningsminister har gjort.

Jeg vil til slut kun gøre den bemærkning, at når der nu forudsættes en bevilling for de kommende år på 620 mill. kr. til Københavns universitet og det siges i bemærkningerne, at dette vil kunne gennemføres uafhængigt af de undersøgelser, der skal iværksættes med henblik på, hvordan Københavns fremtid i øvrigt bliver, så håber jeg, denne oplysning kan stå for skud. Jeg tænker her på, at hvis det virkelig skulle ende med, at man flytter Københavns universitet bort fra København og begynder på en frisk — og beslutning herom skal jo tages allerede til næste år — så er det måske et spørgsmål, om det er klog og rigtig planlægning, at man nu lægger op til at bruge i hundredvis af millioner kroner på udbygning af det, der alligevel skal nedlægges inden for en kortere eller længere tid. Der er i venstre ikke enighed om, hvorvidt Københavns universitet bør flyttes bort. Personlig synes jeg, det ville være yderst beklageligt, om det skete. Jeg mener, det vil være udtryk for en kulturel udmarvning af København, hvis universitetet flyttes her fra byen.

Grothe Philip: Da vi første gang her i folketinget drøftede spørgsmålet om flere uddannelsespladser på universitetsområdet, var det vel ganske åbenbart, at behovet for udvidelse af universiteterne var meget stort og stærkt stigende, men det materiale, vi havde dengang som grundlag for overvejelser angående behovsprognoser, var ret spinkelt. Denne mangel er i de sidste år blevet imødegået ved udarbejdelsen og offentliggørelsen af en række omfattende og meget værdifulde redegørelser. Navnlig